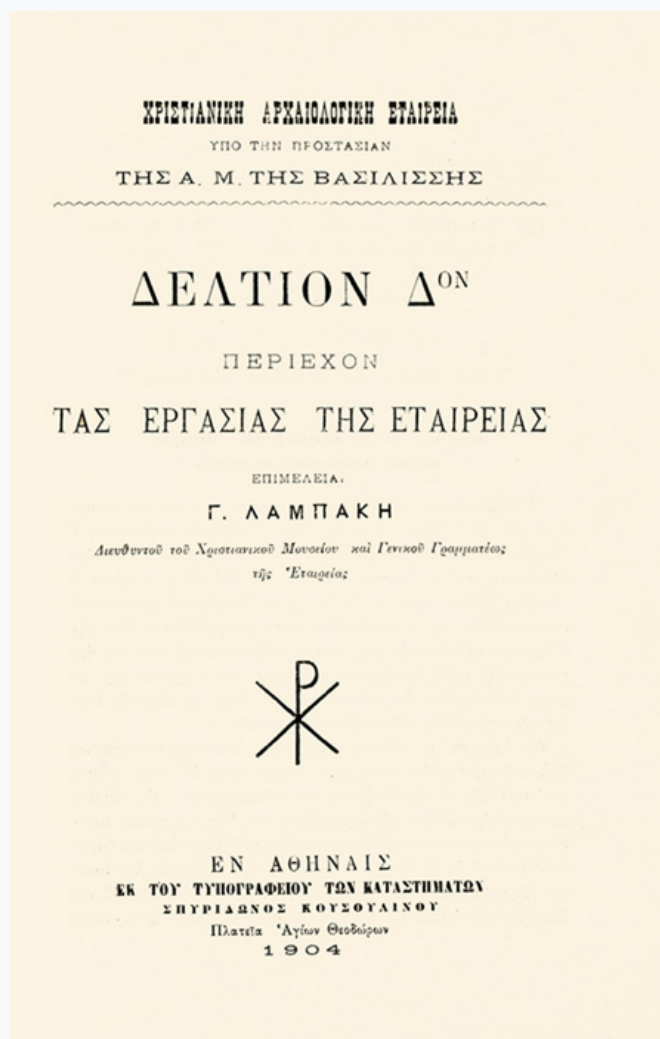

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 4 (1904)

Δελτίον ΧΑΕ 4 (1904), Περίοδος Α'

Μουσείον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας. Μελέται, εργασίαι και περιηγήσεις του έτους 1899

Γεώργιος ΛΑΜΠΑΚΗΣ

doi: [10.12681/dchae.1574](https://doi.org/10.12681/dchae.1574)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΛΑΜΠΑΚΗΣ Γ. (2013). Μουσείον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας. Μελέται, εργασίαι και περιηγήσεις του έτους 1899. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 4, 8–17. <https://doi.org/10.12681/dchae.1574>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Μουσείον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής
Εταιρείας. Μελέται, εργασίαι και περιηγήσεις του
έτους 1899

Γεώργιος ΛΑΜΠΙΑΚΗΣ

Δελτίον ΧΑΕ 4 (1904), Περίοδος Α' • Σελ. 8-17

ΑΘΗΝΑ 1904

ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Γ. ΛΑΜΠΑΚΗ

Διευθυντοῦ τοῦ Χριστιανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου

ΜΕΛΕΤΑΙ, ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1899

Α'. Κατάστασις τοῦ Μουσείου.

Πατὰ τὸ ληξάν ἔτος 1899 εἰσῆλθον ἐν τῷ Μουσείῳ ἡμῶν ἐν ὧ 33 ἀντικείμενα καταγραφέντα ἐν τῷ κώδικι ὑπὸ τοῦς ἀριθ. 2495 — 2527.

ἤτοι εἰσῆλθον	προῆλθον δὲ
Διάφορα ἀντικείμενα..... 14	Ἐκ δωρεῶν..... 22
Βιβλία ἑντυπα 8	Ἐξ ἀγορᾶς..... 3
Ἀρχιτεκτονικαὶ κατόψεις.. 6	Φροντίδι Διευθύνσεως.. 8
Φωτογραφ. ἀπότυπα..... 5	
Τὸ ὅλον.. 33	Τὸ ὅλον.. 33

Τῶν ἀξιολογωτέρων ἀντικειμένων τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰσελθόντων εἰσί·

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 2501 ἱερὸν ἀντιμήνσιον τοῦ 1770. καὶ

Τὸ ὑπ' ἀριθ 2504 ἱερὸν ὠσαύτως ἀντιμήνσιον τοῦ Ἐπισκόπου Σκιῆθου τοῦ 1717.

Τὸ Μουσεῖον ἡμῶν ἐπισκέφθησαν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐν ὧ 2040.

ἦτοι κατὰ

Ἰανουάριον.....	302	Ἰούλιον.....	65
Φεβρουάριον.....	360	Αὐγούστον.....	2
Μάρτιον.....	396	Σεπτέμβριον.....	11
Ἀπρίλιον.....	292	Ὀκτώβριον.....	
Μάϊον.....	288	Νοέμβριον.....	
Ἰούνιον.....	324	Δεκέμβριον.....	

Τὸ ὅλον 2040

Β'. Περιουγήσεις ἡμῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡσχολήθημεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐν τοῖς περιχώροις τῶν Ἀθηνῶν Χριστιανικῶν Ἀρχαιοτήτων.

Τῇ 1 Αὐγούστου ἐπισκέφθημεν τὸν εἰς θέσιν « **Ὀπλα** » ναὸν τοῦ **Ἀγίου Δημητρίου**, ἐνθα ὑπὸ τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν εἶδομεν ἐκ Πεντελησίου μαρμαῦρου κιονόκρανον Κορινθιακοῦ ῥυθμοῦ ῥωμαϊκῶν χρόνων.

Μετὰ ταῦτα τὸν **Ἅγιον Σωφρόνιον**, τὴν **Παναγίαν** τὴν κοινῶς **Κουλουρδοῦ** (¹) ἐπονομαζομένην, ἐνθα παρατηρήσαμεν πολλὰ λείψανα ἀρχαίας τε καὶ χριστιανικῆς τέχνης ἔξω τοῦ ναοῦ, μαρμαρῖνὴν σαρκοφάγον πλάκα ἐκ Πεντελησίου λευκοῦ μαρμαῦρου, φέρουσαν ἀναγεγλυμμένον φυλλοφόρον σταυρὸν Ϛ'.—ζ'. αἰῶνος κλ.

Ἐσωτερικῶς δὲ δύο κιονόκρανα Ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ καλλίστης τέχνης, ἀτυχῶς τανῦν ἐλαιοχρωματισθέντα κλ.

Εἶτα ἐπισκέφθημεν τὸ ναΐδιον τοῦ **Ἀγίου Νικολάου**,

(¹) Προσέφερον ἄρ' αὖ ἐν τῷ ναῷ κατὰ τὴν ἐορτὴν κολλούρας, ὥς ποτε οἱ ἀρχαῖοι **Κολλυριδιανοὶ** (Ἐπιφάνιος Κύπρου Αἰρ. 79). ἢ εἶναι ὄνυμα οἰκογενειακὸν ἢ τοπογραφικὸν ὥς ἡ Παναγία ἡ Μουσταπίδαινα, ἡ Παναγία ἡ Ῥοδακιώτισσα, ἡ Παναγία τοῦ Ἀγγέλου κλ. ;

Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ⁽¹⁾ καὶ τὸν εἰς θέσιν «**Σε- πόλειαν**» ιδιόκτητον ναὸν τῶν **Ταξιαρχῶν**, ἔνθα διεσώθησαν λόγου ἄξιαι ἐφ' ὕψους ἀγιογραφίαι.

Μετὰ ταῦτα ἐπεσκέφθημεν τὸ ἐκεῖ πλησίον ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Κηφισοῦ ἐν τῷ κτήματι Π. Τζιώτη καίμενον ιδιόκτητον παρεκκλήσιον τοῦ **Ἀγ. Γεωργίου**, μόνον ἐξ ὅσων τέως ἐνθυμούμεθα **δείκναι** τὸν ναΐδιον, διὰ δύο ὀξυκορύφων ἀψίδων χωριζόμενον, ἐν ᾧ ὑπεράνω τοῦ εἰκονοστασίου διεσώθη ἀκέραιος ὁ ἱερὸς κοσμήτης ἀσυμπαθῶς (ἵνα μὴ τι ἕτερον εἴπωμεν) ἐσχάτως ἐλαιοχρωματισθεὶς, καὶ μαρμαρίνη κολυμβήθρα ἀντὶ χωνευτηρίου νῦν παρὰ τὴν γωνίαν τῆς ἱερᾶς προθέσεως χρησιμεύουσα.

Ἐν τῷ ναφ̄ τούτῳ ὡσαύτως διεσώθησαν καὶ ἕτερα χριστιανικὰ λείψανα, οἷον φυλλοφόρον Βυζ. κιονόκρανον, ἐπὶ τοῦ κίονος τοῦ ὑποβαστάζοντος τὰς διχῆς τὸ ναΐδιον χωρίζουσας ἀψίδας.

Ἐπὶ δὲ τῶν βαθμίδων τῆς εἰσόδου διεσώθη τμήμα μαρμαρίνης πλακὸς φερούσης ἀναγεγλυμμένον Βυζ. κόσμημα.

Παρὰ τὸ ναΐδιον τοῦτο ἐν τῷ κτήματι Πρέση περιεσώθη μικρὸν παρεκκλήσιον ἢ προσκυνητήριον μᾶλλον τῆς **Ἀγ. Πανασκευῆς**, εἰς ᾧ δὲν τελεῖται ἡ θεία λειτουργία.

Ἐν τούτῳ παρατηρήσαμεν πλούσιον κόσμημα διαζώματος κιονοκράνου ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ.

Ἐν δὲ τῇ αὐλῇ εἶδομεν κατακείμενα ἐξ Ὑμηττείου λίθου θωράκια, ἐφ' ὧν εἰσιν ἀναγεγλυμμένα ποικίλα χριστιανικὰ κοσμήματα. Εἰς ἐν τούτων περιεσώθη τὸ κάτω μέρος δικεφάλου, ὡς νομίζομεν, ἀετοῦ.

Κατὰ πληροφορίας δὲ τῶν ἐκεῖ, ἐπὶ Τουρκοκρατίας τὸ κτῆμα τοῦτο ἦν Μετόχιον Μονῆς, εἰς ᾧ διέμενον Μοναχοὶ τῶν κτημάτων ἐπιμελούμενοι.

(1) Συμπαθεῖς ἀναμνήσεις ἡ ἐξέτασις τοῦ ναΐδιου τούτου ἐν ἡμῖν ἐξήγειρε, καθόσον ἐν τούτῳ τὰς πρώτας μελωδίας τῆς παιδικῆς ἡμῶν ἡλικίας τῷ ὕψιστῳ ἀναπέμφαμεν, τῷ ἐκ Κερζλληνίης ἐναρέτῳ ἱερομονάχῳ Σαμουήλ ἐν τῷ ἱερῷ βήματι ὑπηρετοῦντες.

Τῇ 8 Αὐγούστου ἐξητάσαμεν τὸν παρὰ τὸν μύλον Μελετοπούλου ναὸν τοῦ **Ἑστυρωμένου** [ἡ ἑορτὴ τούτου 14 Σεπτεμβρ.] ἔνθα εὗρομεν ἐφ' ὕγρας γραφᾶς ιζ' αἰῶνος.

Αἱ ἐπὶ τοῦ εἰκονοστασίου εἰκόνες, ἡ μὲν τοῦ Ἰησοῦ φέρει τὸ ἐπίθετον **ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου**, ὑφ' ἣν ἀναγινώσκομεν: † δέησις τοῦ δούλου σου Κύριε Σταματίου Ζαχαρίτσα· ἡ δὲ τῆς Θεοτόκου **ΜΗΡ ΘΥ Η ΠΑΝΤΑΝΑΚΚΑ**

Ἡ Θεοτόκος παρίσταται βρατάζουσα ἐπὶ προσκεφαλαίου τὸν παῖδα Ἰησοῦν, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς ἐν τῷ ἡμετέρῳ Χριστιανικῷ Μουσείῳ ὑπ' ἀριθ. 255 εἰκόνος⁽¹⁾.

Ὑπὸ ταύτην ἀναγινώσκομεν:

† δέησις τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Παρασκευᾶ.

Ἀριστερᾷ ἐν τῷ ναϊδίῳ τούτῳ εἶδομεν κιονίσκον φέροντα κιονόκρανον Ἰωνικοῦ ρυθμοῦ καὶ ἕτερα ἐκ μαρμάρου συντρίμματα ἀρχαίας χριστιανικῆς τέχνης.

Ἐν κάτω Λιοσίοις ἐπεσκέφθημεν τὸν ναὸν τῆς **Εὐαγγελιστρίας**, φέροντα πλούσιον ἀναγεγλυμμένον ὑπέρθυρον λεπτῆς καὶ λόγου ἀξίας τέχνης ιβ' αἰῶνος, ἐφ' οὗ ἀπεικονίζεται σταυρὸς ἐν μέσῳ κιονίσκων, οἵτινες ἔφερον τὰς γνωστὰς ἀλληλοσυνδέσεις καὶ αἵτινες τανῦν κατεστράφησαν.

Εἶτα ἐξητάσαμεν τὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λιοσίων ναὸν τῶν **Ἀγίων Ἀνδργύρων**, ἐν ᾧ οὐδὲν λόγου ἄξιον εἶδομεν, εἰμὴ μεγάλην ἄνω τῆς ὠραίας πύλης εἰκόνα τοῦ Μυστικῷ Δείπνου (μηκ. 1.78)⁽²⁾ ἔργον συγχρόνου τέχνης.

Ἐπεσκέφθημεν τὸν ναὸν τοῦ **Ἀγίου Ἀνδρέου**, ἐν τῷ κτήματι τοῦ Παππᾶ Σταμάτη, ποτὲ Ἐφημερίου τοῦ ναοῦ τῆς Βλασαρυῶς. Ἐνταῦθα εἶδομεν ἀξιολόγους καὶ σοδαρχὰς ἀγιογρα-

(¹) Ὁμοία παράστασις καὶ ἡ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 4074 ἐν τῷ Μουσείῳ εἰκόνι, προερχομένη ἐκ τοῦ ἐν Παιραιεῖ ναοῦ τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος.

(²) Νομίζομεν ὅτι αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς μικρᾶς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν.

ρίας ιζ' αἰῶνος, ἐξαιρουμένης τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου, βα-
ναύσως ἀνανεωθείσης.

Εἰς θέσιν «**Ποδοχράδες**» 14 Αὐγούστου ἐπεσκέφθημεν
τὸν ναὸν τοῦ **Ἀγίου Γεωργίου**, ἔξωθεν τοῦ ὁποίου εἶδο-
μεν ἰωνικοῦ ρυθμοῦ κιονόκρανον, καὶ ἱερὸν διάστυλον ἐκ λευκοῦ
Πεντελησίου μαρμάρου⁽¹⁾.

Τῇ 12 Σεπτεμβρίου ἐπεσκέφθημεν τὸ δεύτερον τὸν ἔξωθεν τοῦ
παρὰ τὴν **Αἰδηψὸν** χωρίου «**Ἄγιος**» ἡρειπωμένον ναὸν
τοῦ **Ἀγίου Δημητρίου**, θαυμασίαν ἔχοντα τὴν δι' ἐσω-
τερικῶν μυάκων ἀρχιτεκτονικὴν συναρμογὴν, εἰς οὓς ἀπεικονί-
ζοντο φυσικοῦ μεγέθους ὄρθιοι ἅγιοι, ὧν κατακλειῖδα καὶ κορυ-
φὴν ἀπετέλει ὁ ὑπεράνω αὐτῶν ἀνακεπταμένος θόλος, ἐφ' οὗ
ἀπεικονίζετο ὁ Ἰησοῦς⁽²⁾.

Τῇ 26 Σεπτεμβρίου ἐπεσκέφθημεν τὸν ἐν **Ἀγριᾷ** ναὸν τοῦ
Ἀγίου Γεωργίου. Ἐν τῷ εἰκονοστασίῳ, ἐν μὲν τῇ εἰκόνι
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀνέγνωνμεν: **ΙC. ΧC. Ο ΖΩΟΔΟΤΗΣ**
Ἐν δὲ τῇ τῆς Θεοτόκου:

ΜΗΡ ΘΥ Η ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΩΝ ΘΛΙΒΟΜΕΝΩΝ

• 1838 τῇ 21 Μαρτίου· δένησις τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ
Γεωργίου Φιλίππου καὶ Δημητρίου Ἰω. Κόκαλη διὰ χει-
ρὸς Ἀθανασίου υἱοῦ Παγώνη ἐκ Δράκιας·.

Ἀγιογραφικὰ ἔργα ἀξίως τέχνης⁽³⁾.

(1) Τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1897 ἐπεσκέφθημεν τὸν ἐν τῇ πεδιάδι Ἀθηνῶν
παρὰ τὸ Περιστερί μονόκογχον ναὸν τοῦ ἁγ. Βασιλείου (μῆκ. βῆμ.
13 1/2 πλ. 6), ἐν ᾧ ἐν τῷ μύκῃ περισσώθη ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτό-
κου, ἔργον ιζ' αἰῶνος, ἀτυχῶς ἐπιδιωρθωμένον.

Ὁ ναῖσκος ἔχει μικρὸν πρόναον, καὶ πρὸ τούτου ἵσταται μικρὸς ἐπὶ
λευκοῦ μαρμάρου κίων.

(2) Ἀρχιτεκτονικὴν κάτοψιν τοῦ ναοῦ τούτου ὄρα Δελτίον, Γ'. σελ.
58, εἰκ. 11.

(3) Ἐπὶ πλακὸς εὕρισκομένης ἐπὶ τοῦ ἀνωφλίου τῆς θύρας τοῦ ναί-
σκου Ζωσιμάς ὁ Ἐπιγμενίτης εὗρεν ἐπιγραφὴν, ἣν πρῶτος ἐδημοσίευσεν
ἐν παραρτήματι ἐν τῷ ἐν Βόλῳ ἐκδοδωμένῳ «Προμηθεΐ».

Μετὰ τούτου τῇ 23 Σεπτεμβρίου ἐπισκέφθημεν τὸν ἔξωθεν τοῦ Βόλου ὑπὸ σπήλαιον εἰς θέσιν «**Τρύπα**» ⁽¹⁾ ναῖσκον τοῦ **Γενεσίου** τῆς **Θεοτόκου**, οὐδὲν λόγου ἄξιον ἔχοντα, ὡς καὶ τὸν νεόδμητον ναὸν τοῦ **Ἀγίου Κωνσταντίνου**, περὶ ὃν ἀνέγνωμεν ἐπιθυμῖους τινὰς ἐπιγραφάς, ἐξ ὧν πρὸς ἀνακοπὴν τῶν σοβαρῶν ἐρευνῶν ἀναφέρομεν τὰς ἐπομένας δύο ταύτας :

ΕΥΘΑΛΙΑ Μ. Χ. ΑΡΓΥ
ΡΟΥ ΔΙΕΤΕΥΣ ΘΑ
ΝΟΥΣΑ ΤΗΝ 4
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1870

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Μ. Χ.
ΑΡΓΥΡΗ ΓΕΝΗΘΙΣ ΤΗ 5 ΦΕΒΡΟΥ
ΑΡΙΟΥ. ΖΗΣΑΣ ΔΕ
ΜΙΑΝ ΜΟΝΟΝ ΗΜΕΡΑΝ
1871

Ἐν Βόλῳ ἀντεγράψαμεν καὶ τὰς ἐν τῷ **Γυμνασίῳ** αὐτοῦ εὐρίσκομένας χριστιανικὰς ἐπιγραφάς.

Τῇ 24 Σεπτεμβρίου ἐπισκέφθημεν τὴν ἐπὶ τοῦ **Πηλίου** δια-
λελυμένην **Μονὴν** τοῦ **Ἀγίου Λαυρεντίου**.

Ἐπὶ τοῦ ὑπερθύρου τοῦ ναοῦ ἐπὶ πώρου λίθου ἀνέγνωμεν τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην :

ΕΤΟΥΣ ,ΖΕΒ' (7062=1554) ΑΠΟ ΧΡΙΣΤΟΥ
,ΑΦΝΑ' ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ »⁽²⁾

Σημειωτέον ὅτι ἡ ἀπὸ Χριστοῦ χρονολογία ,αφνα' (1551)

(1) Οἱ ἐκεῖ λέγουσιν ὅτι ἡ Τρύπα αὕτη ἐξέρχεται εἰς τὸ Παλιόκαστρο.

(2) Ἀγνοοῦμεν τίνα ἐπιγραφὴν ὁ κ. Γεωργιάδης ἐν τῇ «Θεσσαλία» αὐτοῦ, 1894, σελ. 117, ἐννοεῖ λέγων ὅτι κατ' αὐτὴν ὁ ναὸς οὗτος ἰδρύθη τὸν 12. αἰῶνα. Μὴ γίνεται παρεξήγησις τῆς ἀνωτέρω ἐπιγραφῆς :

δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ἀπὸ κτίσεως κόσμου χρονολογίαν **756'** (7062), ἥτις ἐστὶ τὸ ἔτος 1554.

Ὁ θόλος τοῦ ναοῦ φέρει τύμπανον ὀκτάγωνον, ἐφ' οὗ διὰ κεράμων ἀποτελεῖται ἡ χρονολογία **1764**.

Ἐσωτερικῶς αἱ ἐπὶ τοῦ εἰκονοστασίου εἰκόνες τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Θεοτόκου εἰσὶν ἔργα αὐστηραῆς Βυζαντινῆς τέχνης 15' αἰῶνος.

Ὑπὸ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ἀνέγνωμεν :

« Δέησις τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Δαμασκηνοῦ Μοναχοῦ.

Χεῖρ Παναγιώτου ἱερέως ».

Ἐν τῇ εἰκόνι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου εἰκονίζεται οὗτος τῇ μὲν ἀριστερᾷ κρατῶν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν ἀποκεκομμένην, τὴν δὲ δεξιὰν ἀποτείνων πρὸς τὸν ἐξ οὐρανοῦ ἐπιφαινόμενον Ἰησοῦν λέγει τὸ ἐξῆς σπάνιον ῥητόν :

« Κάγὼ συνάδω, Δέσποτα, τῇ Μητρί Σου, φωνῇ φιλικῇ προδρομικῇ Σου. Λόγε, οὐ ἠγόρασας αἵματι σὼ τιμῆ σταυρῶ ».

Ὑπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου, ἔργον 15' αἰῶνος, ἀνέγνωμεν :

† Δέησις τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Ἀποστόλου τοῦ Νομεικοῦ καὶ τῆς Συνοδίας αὐτοῦ.

Εἰς τὴν κόγχην ἀπεικονίζεται ἡ Πλατυτέρα. Ὑπεράνω δὲ τοῦ ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπέζης θόλου εἰκονίζεται δεξιᾷ μὲν ἡ Πεντηκостή, ἀριστερᾷ δὲ ἡ σπανία καὶ ἐξόχως ωραία παράστασις τῶν Ἀποστόλων, βαλλόντων κλήρους πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐκπεσόντος προδότου. Ἐπὶ ταύτης ἀνέγνωμεν τὴν ὁλως σόλοικον ἐπιγραφὴν ταύτην: ΑΠΟCΤΟΛΗ ΕΒΑΛΑΝ ΚΛΗΡΟC (ἀντὶ τοῦ : οἱ Ἀπόστολοι ἔβαλον κλήρους).

Ἐν τῇ παραστάσει ταύτῃ ὑπὸ κιθῶριον εἰκονίζεται τράπεζα, ἐφ' ἧς εἰσι περιελιγμένοι κληροί, ὧν ἕκαστος τῶν Ἀποστόλων κρατεῖ ἀνὰ ἓνα· εἰς τὸ κέντρον παρίστανται οἱ Ἀπόστολοι Πέτρος καὶ Παῦλος (βεβαίως ἀνιστορήτως ὁ τελευταῖος, συμπαρι-

στάμενος). Ἡ παράστασις αὕτη εἶναι πολλοῦ λόγου ἄξια, πολλὴν ἐνέχουσα τὴν πρωτοτυπίαν ἐν τῇ ἑαυτῆς ἀπεικονίσει.

Ἐν τῷ ἱερῷ βήματι εὐρομεν μαρμαρίνην κολυμβήθραν (ὕψ. 0,35, διαμ. 0,30, πλάχ. 0,03) πρὸς χρῆσιν τοῦ Μεγάλου Ἰδίου Ἀγιασμοῦ, ἐφ' ἧς ἀναγινώσκομεν.

IC	XC
N(I)	K(A)

Ἐν τῷ νάρθηκι τοῦ ναοῦ τὸ πρῶτον εἶδομεν εἰκόνα τοῦ Διακόνου ἁγίου Λαυρεντίου, φέροντος, ἀντὶ διὰ χρώματος, πραγματικὸν ἐξ ὑφάγματος μεταξωτὸν στιχάριον, καί, ἀντὶ διὰ ζωγραφίας θυμιατηρίου, πραγματικὸν τοιοῦτο μετὰ κινουμένων ἐκ μετάλλου ἀλύσεων.

Ἀνωθεν τοῦ Νάρθηκος εὐρηται **παρεκκλησίον** τοῦ ἁγίου **Στυλιανοῦ**, ὅπερ χρησιμεύει ὡς ὀστεοθήκη.

Εἰς τὸ ὑπέρθυρον τοῦ Νάρθηκος, ὅστις εἶναι μεταγενέστερος τοῦ ναοῦ, ἀνέγνωμεν :

ΕΤΗ ΑΨΞΔ (1764) ΜΑΙΟΥ ΔΕ Θ' (!) ΑΝΕΚΑΙΝΙCΘΗ
Ο ΘΕΙΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΥ
ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΥ

Ἐπὶ κρήνης δὲ ἔξω τῆς αὐλῆς κειμένης ἀνέγνωμεν :

ΑΨΗ, CΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ Κ
ΠΗΓΗ ΔΙΑΥΓΗΣ
ΤΑΣ ΝΟΑΣ ΛΥΘΙ ΛΥΠΑΣ
ΝΙΨΟΝ ΑΝΟΜΗΜΑΤΑ ΜΗ ΜΟΝΑΝ ΟΨΙΝ

Ἐπεσκέφθημεν εἴτα τὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου.

ἐφ' οὗ ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς ἐπὶ λίθου ἀνέγνωμεν τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην

ΕΤΟΣ ΑΨΟΖ
ΕΚΤΗΣΘΙ Ο ΘΙ
ΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΘΑΝΑ
ΣΙΟΥ

Ἐν τῇ κόγχῃ ἀπεικονίζεται ἡ πλατυτέρα.

Ἐν τῷ ναῷ τούτῳ εὑρομεν ἀντιμήνσιον τοῦ Μητροπολίτου Δημητριάδος Γαβριὴλ 1852 Ὀκτωβρίου 10.

Ὁ Μητροπολιτικὸς ναὸς τῆς κώμης ταύτης τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου ἐστὶν ὁ Ἅγιος Δημήτριος, ναὸς νέος ἔχων εἰκόνας συγχρόνου τέχνης, πλὴν τῆς τοῦ Προδρόμου, ἔργου τοῦ ἱζ'. αἰῶνος.

Πολλοῦ λόγου ἄξιός ἐστιν ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἀποστόλου, ἐν ᾧ φυλάσσονται καὶ τινὰ τῶν μαρτυρικῶν αὐτοῦ ἐνδυμάτων καὶ ὁ δεξιὸς βραχίον, ἃ τινὰ πάνυ εὐλαβῶς κατησπασθημεν ἱεροῦς εὐγνωμοσύνης φόρον πρὸς τοὺς νέους τούτους ἀστέρας τῆς ἐκκλησίας προσφέροντες.⁽¹⁾

Ἐν ἱερῷ βήματι, ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ πεντοῦ, ἀνέγνωμεν:

Κατὰ τὸ 1851

ἱστορίθῃ ἡ Ἐκκλησία διὰ γρόσια	4.500
τὰ κεφαλοκόλωνα γρ.	350
τὸ τέμπλον γρ.	800
τὸ κουβούκλιον γρ.	700
Μπογιῆς καὶ ἔξοδα γρ.	4.150
ἐπίτροπος Παπᾶ Ρήγας	10.500
τὸ κουτὶ τῆς κάρας	6.500

(1) Περὶ τῆς ἀξίας τῶν Νεομαρτύρων ἰδὲ ἐν τῇ λαμπρᾷ συγγραφῇ τοῦ νῦν ἐν μακαριστοῖς ἡμετέρου Καθηγητοῦ πρ. Πατρῶν Καλογερά. «Μάρκος ὁ Εὐγενικός καὶ Βησσαρίων ὁ Κηρυχάλης» σελ. 81 κ. ἐξ.

Τῇ 28 Σεπτεμβρίου μετὰ τοῦ μοναχοῦ Ζωσιμᾶ τοῦ Ἑσφιγ-
μενίτου καὶ τοῦ ἡμετέρου θεοῦ κ. Ι. Πλατῇ μετεβήμεν ὅπως
ἐπισκεφθῶμεν τὴν ἄνωθεν τῆς **Ἀγριᾶς** ἐπὶ τοῦ **Πηλείου**
δισαλευμένῃν Μονῇν τῶν Ταξιάρχων.

Μὴ δυνηθέντες ὁμῶς νὰ διελθώμεν ἀπόκρημνον ἀτραπὸν στε-
νωτάτην, ὡς ὑπὸ ἰλίγγου προσβληθέντες, ἐξ οὗ, ὡς γνωστόν,
λίαν ὑποφέρομεν, πρὸς καλέσασμεν τὸν ἡμέτερον θεόν, ὅπως περι-
γραψῇ ταύτην, εἰς δὲ καὶ ὀφείλομεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 2510 ἐν τῷ
κώδικι τοῦ Χριστ. Μουσείου καταγράψαι ἀρχιτεκτονικὴν
κἀτοψὴν τοῦ ναοῦ τῆς Μονῆς ταύτης.

Τῇ 21 Ὀκτωβρίου ἐπισκέφθημεν τὸν ἐν **Προνοίᾳ** τοῦ
Ναυπλείου ναὸν τῆς **Εὐαγγελιστρίας**, τοὺς αὐτόθι Πε-
λαγονικοὺς τάφους, τὰς Μυκήνας, Τιρυνθ κλ.

Τῇ 22 Ὀκτωβρίου ἐφωτογραφήσαμεν τὸν ὀπισθεν τῆς **Μη-**
τροπόλεως Κορίνθου σεπτὸν τάφον τοῦ ἡμετέρου πνευ-
ματικοῦ Πατρός, καθηγητοῦ καὶ Προστάτου, Ἀρχιεπισκόπου
Κορινθίας Σωκράτους Κολιχτσου, ἐκεῖ τὸν αἰώνιον ὕπνον τοῦ
δικαίου καὶ σοφοῦ Ἱεράρχου ὑπνώττοντος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ καθηγητὴς κ. Γ. Ν. Χατζηδάκης ἀπέστειλεν ἡμῖν τὴν
ἐπιγραφὴν ταύτην·

«*Ἀνιστορίθῃ το[ῦ] ναοῦ τῷ σπήλαιον τοῦ ἁγίου καὶ
ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ τροπεο | φόρου Γεωργίου διὰ
συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ πανευγενεστάτου Κυροῦ Θεο-
δώρου Κομνηνοῦ τοῦ Αἰθαδάρου.*»

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ὁ κ. Χατζηδάκης σημειοῖ τὰ ἑξῆς·

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εὑρέθη ἐν σπηλαίῳ παρὰ τὰ Σέρβια ἐν
ἀνατολικῇ χαράδρᾳ τοῦ παλαιοῦ φρουρίου Σερβίων (τὸ φρούριον
κεῖται μετὰξὺ δύο φραγγῶν, χαράδρων, στενῶν καὶ ἐπὶ τῆς
ἀνατολικῆς χαράδρας κεῖται τὸ σπήλαιον τοῦτο)· ἀνεγράφη δὲ
καὶ ἀνεγνώσθη ὑπὸ Ἰωάννου Φαρμακίδου τελειοφοίτου τῆς
φιλολογίας κατὰ τὸ ἔτος 1888.